

Pentru a preda mai eficient *lucrurile legate de dreptate*, este important să înțelegem că, pe lângă împărtășirea informațiilor, noi trebuie să facem posibilă primirea revelației. În acest fel, persoana căreia i se propovăduiește poate simți ea însăși dorința de a cunoaște aceste principii.

Domnul i-a revelat lui Hyrum Smith, prin intermediul fratelui său, profetul Joseph Smith:

„Îți voi da din Spiritul Meu, care va lumina mintea ta, care va umple sufletul tău cu bucurie;

Și atunci, tu vei cunoaște... toate lucrurile pe care le dorești de la Mine, care se referă la lucrurile drepte, crezând cu credință în Mine că le vei primi” (D&L 11:13-14).

În concluzie, scripturile ne avertizează de pericolul de a muri față de lucrurile legate de dreptate și de gravele consecințe pe care le are asupra aceluia care au fost iluminați de Spiritul lui Dumnezeu și care cad în păcat și încalcă poruncile.

Propovăduirea *lucrurilor legate de dreptate* este un element important pentru a-i ajuta pe oameni să ajungă la cunoașterea adevărului, să fie convertiți și să rămână fermi în Biserica lui Hristos până la sfârșit.

Părinții au datoria sacră de a-și învăța copiii în privința *lucrurilor legate de dreptate*. Conducătorii și învățătorii îi pot veghea și hrăni pe membrii de care se îngrijesc, învățându-i cu sârguință toate *lucrurile legate de dreptate*.

Acest lucru poate fi realizat mai eficient dacă revelația este facilitată în timpul procesului de predare, creându-se, astfel, în oameni dorința de a fi iluminați de Spiritul lui Dumnezeu. Apoi, pe măsură ce își exercită credința, Spiritul poate să le facă cunoscute *lucrurile legate de dreptate*. Despre aceste lucruri vă mărturisesc în numele lui Isus Hristos, amin. ■

Vârstnicul Neil L. Andersen,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Spune-mi povești despre Isus

O credință personală mai puternică în Isus Hristos îi va pregăti [pe copiii dumneavoastră] pentru provocările pe care, cu siguranță, le vor întâmpina.

Când ești numit să vorbești la finalul ultimei sesiuni a Conferinței Generale, ascultă fiecare cuvânt, întrebându-te care dintre părțile mesajului tău vor fi rostite de cei care vorbesc înaintea ta. Nu sunt repartizate subiecte și tematicile nu sunt stabilite prin cooperare. Calea Domnului este bineînțeles, întotdeauna, cea mai bună cale. El ține seama de eforturile individuale, însoțite de rugăciune ale fiecărui vorbitor și orchestrează o simfonie spirituală, plină de revelație și forță. Tematici care s-au repetat, principii expuse pe baza altor principii, avertizări profetice, promisiuni pline de inspirație – armonia divină este un miracol! Depun mărturie că, în această conferință, am auzit și am simțit gândul și voința Domnului.

Președintele Thomas S. Monson a descris această generație care se ridică ca fiind „[cea mai bună din câte] au existat vreodată”¹ și le-a spus tinerilor: „Voi ați venit pe acest pământ într-un moment glorios. Oportunitățile care vă așteaptă sunt aproape nelimitate”². Dar el ne-a atras, de asemenea, atenția: „Am fost trimiși pe pământ în

vremuri tulburi”³. „Este un timp în care se tolerează fapte nepermise, într-o societate care, în general, nesocotește și încalcă legile lui Dumnezeu cu regularitate”⁴. Suntem înconjurați de atât de multe lucruri menite să ne distragă atenția. „Dușmanul folosește toate mijloacele posibile pentru a ne atrage în plasa înșelăciunii”⁵.

Răspundem de generația care se ridică. Cei din generația care se ridică vin pe acest pământ având responsabilități importante și aptitudini spirituale minunate. Nu putem neglija felul în care îi pregătim. Provocarea ce ne revine ca părinți și învățători nu este aceea de a crea un nucleu spiritual în sufletele lor, ci de a înlesni creșterea continuă a spiritualității lor care deja există datorită credinței ce și-au dezvoltat-o în viața premuritoare.

În această după-amiază, doresc să pun accentul pe cererea unui copil ce o găsim într-un cântec al Societății Primare:

*Despre dragul meu Isus tu-mi poți
povesti,
Lucruri ce L-aș întreba eu aici
de-ar fi* ⁶.

În lumea noastră de azi, fiecare copil, fiecare tânăr băiat și tânără fată are nevoie de propria sa convertire la adevăr. Fiecare dintre ei are nevoie de lumina proprie, de credința lor „[statornică și neclintită]”¹⁷ în Domnul Isus Hristos, dincolo de acelea ale părinților, ale conducătorilor tinerilor sau ale prietenilor care îi susțin.

Poveștile despre Isus pot duce la creșterea credinței în inimile copiilor noștri. Isus a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața”¹⁸. Poveștile despre Isus, împărtășite de multe ori, dezvoltă credința în Domnul Isus Hristos și întăresc temelia mărturiei. Vă puteți gândi la un dar mai prețios pentru copiii noștri?

Sunt viața și învățăturile lui Isus Hristos întipărite în mințile și sufletele copiilor noștri? Se gândesc ei la viața Salvatorului atunci când se întrebă ce să facă cu propriile vieți? Acest lucru va fi din ce în ce mai important în anii ce vor urma.

Și-au imaginat copiii noștri consiliul ce a avut loc în viața premuritoare⁹, când Isus – cel mai mareț dintre toți – a declarat: „Aici sunt, trimite-Mă pe Mine”¹⁰? Își văd ei dorința de a sluji atunci când Îi urmează exemplul?

Se gândesc ei la nașterea Sa ce a avut loc în condiții umile¹¹, la Salvatorul

lumii „culcat într-o iesle”¹²? Îi ajută mediul în care a trăit El să înțeleagă mai bine locul convenit al posesiunilor materiale?

Știu ei că Isus ne-a învățat adesea să „[cerem] și [vom] primi”¹³? Trec prin mințile copiilor noștri rugăciunile Sale de recunoștință¹⁴ și cererile Sale adresate Tatălui Său¹⁵ în timp ce ei îngenuchează, prezentând în rugăciune propriile neliniști?

Le-am spus noi despre dragostea pe care o are Isus pentru copii, despre felul în care El i-a ținut în brațe, S-a rugat pentru ei și a plâns¹⁶? Știu copiii noștri că Isus e pregătit „cu brațele deschise ca să [îi] primească”¹⁷?

Sunt ei întăriți de povestirile despre felul în care a postit Isus¹⁸ – în timp ce îi învățăm legea postului?

În singurătatea lor, știu copiii noștri despre sentimentul de singurătate pe care l-a avut Salvatorul când prietenii Săi L-au părăsit și când i-a întrebat pe apostolii Săi: „Voi nu vreți să vă duceți”¹⁹?

Au simțit copiii noștri puterea miracolelor înfăptuite de Salvator? Isus l-a vindecat pe lepros²⁰, a redat orbului vederea²¹. I-a hrănit pe cei 5000²², a domolit marea²³ și l-a ridicat pe Lazăr din morți²⁴. Cred copiii noștri că „prin credință se fac miracolele”²⁵

și se roagă ei ca în propriile vieți să aibă loc miracole?

Au fost copiii noștri încurajați de cuvintele Salvatorului spuse frunțașului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!”²⁶?

Știu copiii noștri despre viața Sa perfectă²⁷, despre slujirea Sa altruistă, despre faptul că a fost trădat și despre răstignirea Sa nemiloasă²⁸? Le-am mărturisit despre certitudinea învierii Sale²⁹, despre vizita Sa făcută nefiților pe pământul american³⁰, despre apariția Sa profetului Joseph Smith în dumbrava sacră³¹?

Așteaptă ei cu nerăbdare revenirea Sa maiestuoasă, când dreptatea va domni și când fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi că Isus este Hristosul³²?

Spun copiii noștri: „Despre dragul meu Isus tu-mi poți povesti”³³?

Mă adresez tinerilor și copiilor: trăiți în acord cu mărețele voastre responsabilități spirituale și cu marea voastră capacitate spirituală. Căutați să învățați mai mult despre Isus; deschideți scripturile. O idee bună ar fi să recitiți Evanghelia după Ioan și, apoi, să discutați despre ea împreună cu părinții și învățătorii voștri, precum și unii cu alții.

Mă adresez taților și mamelor, bunicii și tuturor celor care nu au copii,

dar care creșteți și îngrijiți cu dragoste copii și tineri, iar sfatul meu este să vorbiți mai des despre Isus Hristos. Se regăsește multă putere spirituală în numele Său sfânt. „Nu... [există] niciun alt nume dat, precum... [nicio] altă cale prin care salvarea să poată veni pentru copiii oamenilor, ci numai prin și în numele lui Hristos”³⁴.

Mă adresez mamelor care își cresc copiii fără un tată în căminele lor. Vă promit că, în timp ce vorbiți despre Isus Hristos, veți simți cum puterea cerului vă va binecuvânta.

După ce soțul ei a decedat, sora Stella Oaks și-a crescut singură cei trei copilași ai săi (inclusiv pe vârstnicul Dallin H. Oaks³⁵). Odată, ea a spus: „Am știut că Domnul mă iubește și că mă voi ridica la înălțimea misiunii

mele. Am simțit o dragoste ce mă înconjura... [și am știut] că El [ne va susține] de-a lungul încercărilor ce [urmau să] apară”³⁶.

Fac un apel special către tați: vă rog să aveți un rol important în a vorbi cu propriii copii despre Salvator. Ei au nevoie atât de confirmarea credinței dumneavoastră, cât și de cea a mamei lor.

Deși ar putea exista momente în care un copil nu ascultă cu o inimă plină de credință, mărturia dumneavoastră despre Isus va rămâne în mintea și sufletul său. Vă aduceți aminte de povestea lui Alma care alesese o cale greșită? Revenindu-și, el a spus:

„Mi-am amintit că am auzit... [pe tatăl] meu [vorbind]... în legătură cu venirea... [lui] Isus Hristos... ca să ispășească pentru păcatele lumii...

în timp ce mintea mea prinsese acest gând, am implorat în inima mea: «O, Isuse, Tu, Fiul al lui Dumnezeu, ai milă de mine»”³⁷.

Dacă un copil nu ascultă, nu disperați. Timpul și adevărul sunt de partea dumneavoastră. La momentul potrivit, cuvintele dumneavoastră vor fi aduse în memoria lor cu o așa intensitate ca și cum li s-ar vorbi din cer. Mărturia dumneavoastră nu-i va părăsi niciodată pe copiii dumneavoastră.

Când vorbiți cu pioșenie despre Salvator – în mașină, în autobuz, la cină, când îngenuncheați în rugăciune, în timpul studiului din scripturi sau în timpul conversațiilor târzii din noapte – Spiritul Domnului vă va însoți cuvintele³⁸.

Pe măsură ce faceți tot ce puteți, mărturia despre Isus va pătrunde treptat și cu blândețe în inimile copiilor dumneavoastră. Ei vor veni înaintea Tatălui lor Ceresc în rugăciune umilă și îi vor simți influența prin puterea Duhului Sfânt. O credință personală mai puternică în Isus Hristos îi va pregăti pentru provocările pe care, cu siguranță, le vor întâmpina³⁹.

I-am cunoscut pe Bill Forrest și Debbie Hutchings pe când eram studenți la Universitatea Brigham Young. Bill se întorsese din misiune. El și Debbie s-au îndrăgostit și s-au căsătorit în templul Oakland, California. Și-au stabilit căminul în Mesa, Arizona, și au fost binecuvântați cu cinci fii și două fiice. Bill și Debbie și-au învățat copiii să-L iubească pe Domnul Isus Hristos așa cum Îl iubeau ei. Fiul lor, vârstnicul Daniel Forrest, care slujește în prezent în misiunea Mexic, Oaxaca, a spus: „În fiecare dimineață, fără excepție, ne adunăm în jurul mesei înainte de a pleca la școală, pentru a citi din scripturi și a discuta despre acestea”.

Fiica lor, Kara, care acum este căsătorită și are, la rândul ei, doi copii,

încă își amintește foarte bine cum tatăl ei o ducea cu mașina la activitățile ei matinale din timpul liceului. Ea a spus: „Tatălui meu îi plăcea să memoreze citate, pasaje din scripturi și poezii [iar în timpul acelor drumuri matinale cu mașina] noi exersam recitându-le împreună. Unul dintre pasajele sale preferate din scripturi era: «Aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că pe stâncă Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice... [el] să nu aibă nicio putere asupra voastră ca să vă târască către adânc... datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți»⁴⁰.

În vinerea dinaintea duminicii de Paște, în anul 2000, cu exact zece ani în urmă, Bill Forrest slujea ca episcop al episcopiei Estate Groves din Arizona. În timp ce conducea spre serviciu, la mai puțin de doi kilometri de casă, mașina lui a fost lovită de un camion mare care transporta pietriș. Debbie și copiii au plecat de acasă la scurt timp după Bill și au dat, pe neașteptate, de scena accidentului. Bill nu supraviețuise accidentului. Spiritul nemuritor al acestui soț și tată preaiubit fusese luat pe neașteptate acasă, la Cel care a biruit moartea, Fiul lui Dumnezeu, a Cărui înviere glorioasă ar fi sărbătorit-o împreună în acea duminică de Paște.

Cum au găsit Debbie și cei șapte

copii ai săi (dintre care cel mai mic avea numai cinci ani) tăria de care aveau nevoie? Kara, care avea 15 ani la momentul accidentului tatălui său, mi-a spus recent: „Le sunt recunoscătoare [mamei și tatălui meu] pentru modurile în care m-au învățat [despre Salvator]. Ei au deschis scripturile împreună cu mine, s-au rugat alături de mine și au fost exemple ale milosteniei, dragostei și răbdării [Salvatorului]... Paștele [este] o perioadă deosebită în viața mea în fiecare an, când reflectez asupra vieții, misiunii și învierii Salvatorului nostru și îmi amintesc de viața tatălui meu pământean.

Vârșnicul Daniel Forrest a spus: „Aveam zece ani când a decedat tatăl meu. A fost un moment dificil... Mama mea a fost întotdeauna un exemplu al învățăturilor Salvatorului. Port cu mine ecusonul tatălui meu din misiunea pe care a slujit-o în Spania. [Două] dintre citatele mele preferate ale tatălui meu [sunt]: «Două persoane pot face orice, atâta timp cât una dintre ele este Domnul» și «Salvatorul trebuie să fie temelia noastră. Fără această temelie, noi ne-am poticni»”.

Credința în Isus Hristos a umplut inimile copiilor familiei Forrest. În acest sfârșit de săptămână de Paște, la 10 ani de la decesul tatălui lor, acestora le este foarte dor de el, dar durerea morții lui este înghițită în Hristos⁴¹. Ei

știu că, datorită darului nemăsurat al Salvatorului, ei pot fi din nou împreună cu tatăl lor pământean și cu Tatăl lor Ceresc.

Spune-mi povești despre Isus.

În câteva clipe, îl vom auzi vorbind pe profetul lui Dumnezeu. Vorbind despre profetul Său, Domnul a spus:

„Cuvântul lui îl veți primi, ca și cum ar fi din propria Mea gură”⁴². Mărturisesc că președintele Thomas S. Monson este purtătorul de cuvânt al Domnului pe pământ.

Mărturisesc că Isus este Hristosul, Salvatorul întregii omeniri. Viața Sa, ispășirea Sa, învierea Sa și revenirea Sa așteptată sunt la fel de sigure precum răsăritul soarelui. Numele Lui fie preamărit pentru totdeauna⁴³. În numele sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Adevăruri constante pentru timpuri schimbătoare”, *Liabona*, mai 2005, p. 19.
2. Thomas S. Monson, „Fie ca voi să aveți curaj”, *Liabona*, mai 2009, p. 123-127.
3. Thomas S. Monson, „Exemple de neprihănire”, *Liabona*, mai 2008, p. 65.
4. Thomas S. Monson, „Cuvânt de încheiere”, *Liabona*, noiembrie 2009, p. 109.
5. Thomas S. Monson, „Până ce ne vom revedea”, *Liabona*, mai 2009, p. 113.
6. „Tell Me the Stories of Jesus”, *Children's Songbook*, p. 57.
7. Alma 1:25.
8. Ioan 14:6.
9. Vezi Avraam 3:2-28.
10. Avraam 3:27.
11. Vezi Luca 2.
12. Vezi Luca 2:7.

13. 3 Nefi 27:29.
14. Vezi Luca 10:21.
15. Vezi Luca 11:2-4.
16. Vezi 3 Nefi 17:11-24.
17. Mormon 6:17.
18. Vezi Luca 4:1-13.
19. Ioan 6:67. Vorbindu-le tinerilor anul trecut, președintele Monson a spus: „Veți fi... [che-mați] să apărați valorile în care credeți. Dacă rădăcinile mărturiei voastre nu sunt adânci, vă va fi greu să rezistați ridiculizării de către cei care vă pun la îndoială credința” (*Liabona*, mai 2009, p. 126).
20. Vezi Marcu 1:40-42.
21. Vezi Luca 18:35-43.
22. Vezi Marcu 6:34-44.
23. Vezi Marcu 4:35-41.
24. Vezi Ioan 11:8-53.
25. Moroni 7:37.
26. Marcu 5:36.
27. Vezi 1 Petru 2:21-25.
28. Vezi Luca 22:47-48; 23:32-46.
29. Vezi Ioan 20:11-23.
30. Vezi 3 Nefi 11-26.
31. Vezi Joseph Smith — Istorie 1:17.
32. Vezi Doctrină și legăminte 88:104.
33. „Tell Me the Stories of Jesus”.
34. Mosia 3:17.
35. Vârșnicul Dallin H. Oaks a spus odată: „Când eram băiat, petreceam majoritatea serilor citind cărți. Una dintre cele mai preferate a fost *Hurlbut's Story of the Bible... (Povestea lui Hurlbut despre Biblie...)* [o] carte [ce cuprindea] 168 de povestiri din Biblie. Îmi plăceau acele povestiri și le citeam de multe ori” („Bible Stories and Personal Protection”, *Ensign*, noiembrie 1992, p. 37).
36. Stella Oaks, „Thy Will Be Done”, în Leon R. Hartshorn, compilație, *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 volume (1973-1975), 2:184.
37. Alma 36:17-18.
38. În lumea de astăzi avem nevoie mai mult decât oricând ca vorbele lui Enos despre tatăl său să fie cuvintele copiilor noștri despre noi: „Cuvintele pe care le-am auzit deseori spuse de tatăl meu despre viața veșnică... au coborât adânc în inima mea. Și sufletul meu flămânzea; și am îngenuncheat înaintea Făcătorului meu” (Enos 1:3-4).
39. Președintele Monson le-a promis tinerilor: „Când are rădăcini adânci, mărturia voastră despre Evanghelie, despre Salvator și despre Tatăl nostru Ceresc va influența tot ce veți face de-a lungul vieții... Mărturia voastră, dacă este permanent hrănită, vă va asigura protecția” (*Liabona*, mai 2009, p. 126).
40. Helaman 5:12.
41. Mosia 16:8.
42. Doctrină și legăminte 21:5.
43. Vezi Alma 26:12.

Președintele Thomas S. Monson

Cuvânt de încheiere

Farul Domnului trimite semnale ușor de recunoscut și care nu duc niciodată la eșec.

Aceasta a fost o sesiune de încheiere minunată. Rareori am auzit cuvântări atât de bune exprimate în atât de puține cuvinte cum s-a întâmplat astăzi. Cu toții suntem aici pentru că Îl iubim pe Domnul. Dorim să-I slujim. Tatăl nostru Ceresc ne cunoaște. Eu mărturisesc despre acest lucru. Recunosc mâna Lui în toate lucrurile.

Câteva versete scurte:

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!

Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările”¹.

Dragii mei frați și dragile mele surori, ne aflăm la finalul uneia dintre cele mai înălțătoare și pline de inspirație

conferințe. După ce am ascultat sfatul și mărturiile celor care ni s-au adresat, cred că am fost foarte binecuvântați și că suntem cu toții mai hotărâți să trăim conform principiilor Evangheliei lui Isus Hristos. A fost bine să fim aici. Ne exprimăm recunoștința față de fiecare dintre cei care ni s-au adresat, precum și față de cei care au rostit rugăciuni.

Muzica a fost magnifică. Îmi aduc aminte de un verset din Doctrină și legăminte: „Pentru că sufletul Meu se bucură în cântecul inimii; da, cântecul dreptilor este o rugăciune pentru Mine și i se va răspunde cu o binecuvântare asupra capetelor lor”².

Nu uitați că mesajele pe care le-am ascultat în timpul acestei conferințe vor

